

1. Pojmem „usazení“ je v unijním právu označováno jakékoliv trvalé přemístění se fyzické osoby do jiného členského státu, než je její stát domovský.
2. Aby se jednalo o „usazení“, musí pobyt v hostitelském členském státě trvat déle než 5 let.
3. Čl. 49 SFEU má vertikální i horizontální přímý účinek.
4. Tzv. primární usazování je u právnických osob umožněno jen těm, které mají být založeny ve zvláštní formě dle unijního práva (např. evropská akciová společnost – *societas europea*).
5. Tzv. sekundární usazování umožňuje fyzickým i právnickým osobám zakládat v jiném členském státě, než je jejich stát domovský, zastoupení, pobočky a dceřiné společnosti.
6. Opatření, která by mohla bránit realizaci svobody usazování, jsou zakázána bez ohledu na to, zda jsou přičitatelná domovskému nebo hostitelskému státu.
7. Unijní právo dává obchodní společnosti založené podle práva jednoho členského státu oprávnění přemístit své sídlo do členského státu jiného.
8. Svoboda usazování může být omezena jen z důvodů výslovně uvedených v čl. 51 a 52 SFEU.
9. Pokud se poskytovatel služby přesouvá do jiného členského státu, nesmí tam za účelem poskytování služby zřizovat žádnou „infrastrukturu“ (např. kancelář); v opačném případě se bude jednat o výkon svobody usazování.
10. Pokud se příjemce služby přesouvá do jiného členského státu, jeho pobyt v hostitelském státě musí být kratší než tři měsíce.
11. Pravidla o volném pohybu služeb mají pouze vertikální přímý účinek.
12. Pravidla o volném pohybu služeb se vztahují jen na situace, kdy se poskytovatel a/nebo příjemce služby přesouvají do jiného členského státu, než je jejich stát domovský.
13. Oprávnění plynoucí z tzv. aktivního poskytování služeb se osoba poskytující služby může dovolávat jen vůči hostitelskému, nikoliv svému domovskému státu.
14. Směrnice 2006/123/ES o službách na vnitřním trhu se vedle volného pohybu služeb vztahuje i na svobodu usazování.
15. Volný pohyb služeb může být ze strany hostitelského státu omezen i opatřením diskriminační povahy.
16. Volný pohyb kapitálu se týká jen obchodních transakcí právnických osob, volný pohyb plateb transakcí osob právnických i fyzických.
17. Zákaz omezení volného pohybu kapitálu se týká rovněž investorů ze třetích zemí, které nejsou členy Evropské unie.
18. Ustanovení SFEU o volném pohybu kapitálu a plateb nemají jako jediná ze čtyřech svobod přímý účinek.
19. Pod volný pohyb kapitálu a plateb spadají pouze bezhotovostní transakce, nikoliv přesun skutečných peněz přes hranice.

20. Vůči třetím zemím mohou členské státy Evropské unie zavést nová opatření omezující volný pohyb kapitálu jen po předešlém oznámení Komisi (tzv. notifikace).